1131,

Sr. m. Duart. Hagae den 20 Jan. 97.

Dese is, in meer als drij weeken, de eerste hand die ick op het papier brenge, tot noch toe is sij in onmacht gehouden, door een soort van sicht, die [illegible] met de pijnelijcke van alle die ick vele andere sie lijden, nochtans, inter tonticos morbos consistur, als gemeene functien, bestaende. Eindelijck moet ick ophouden van mij te vereeren, om langer niet in gebreecke te blijven van V: E; oock met een trage hand, mijne schuldige danckbaerheit te bewijsen, voor het waerdige present, daer mede het V: E: belieft heeft mij te vereeren. Van ouder langh had ick wel gewagh gehoort, van dat V: E: sonde van intentie sijn sijne geestighe Compositien met mijnen naem te ontcieren; maer hadde staet gemaeckt, dat het verloop van den tijd die gedachten in beetre sonde komen te veranderen. Nu het, door V: E: onverdiende gunst, anders is uijtgevallen, ben ick gehouden te erkennen, sulcx ick van herten doe bij desen, dat ick hooghlijck estimeere mij soo diep te vinden inde successie vande musiecke productien, daer mede het Edele huijs duarte van allen tijden de wereld heeft verheught, ende vereert, ende derve vertroubeen, indien mijn goede vriend en Heer V: E: vader sal. opsien mogten, dat hij mij dit gelijck niet en sonde willen misgunnen, ick hoope V: E: niet qualijck en sal willen nemen, dat ick sijn kind, hoo wel geboren, hebbe doen kleeden in eerst cierlijcke

1130.

1132

© Koninklijke Bibliotheek
KA 49-3, p. 1131-1132
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/7251